

Tommy Dinesen (SF):

Jamen jeg opfatter ærlig talt arbejdsministerens redegørelse sådan – som jeg også har sagt det – at den bevæger sig uden for virkelighedens verden, og det, jeg har prøvet på at fortælle, er, hvordan tingene foregår i BST, i Arbejdstilsynet og i de arbejdsmedicinske klinikker. Man kan godt skrive nogle pæne ting i en redegørelse, men hvordan ser virkeligheden ud, hr. minister? Det er det, jeg prøver at se på.

Estrup (RV):

I modsætning til hr. Tommy Dinesen må jeg sige, at jeg finder arbejdsministerens redegørelse frugtbar.

Jeg mener, at man ved at stille sådanne tilsyneladende modsætninger som arbejdsmiljø og vækst over for hinanden har mulighed for at trænge ned i nogle af de grundlæggende vanskeligheder og barrierer for en arbejdsmiljøindsats, og det er vel trods alt det, der er formålet med vores debat her.

Hvis man så oven i købet kan tolke ordet vækst som kvalitativ vækst, begynder vi direkte at få noget positivt ind.

Arbejdsministeren har som en grundlæggende påstand i redegørelsen, at sunde arbejdsmiljøforhold også er sund virksomhedsøkonomi. Det tror jeg godt man kan tillade sig at sige er et kontroversielt standpunkt. Det er i hvert fald ikke altid det, man møder, når man snakker med virksomhedsledere.

Derfor synes jeg nok, at det, man kunne kalde arbejdsministerens rentabilitetssynspunkt, er vigtigt at få drøftet, men det bliver også i redegørelsen stående som noget af en påstand. Der mangler efter min mening de kvalificeringer af begrebet, som gør det brugbart i praksis.

Jeg synes, det er interessant som initiativ fra regeringens side at sætte det op, der hedder en vækstfremmende arbejdsmiljøpolitik, som skulle kunne forbedre konkurrenceevnen og styrke betalingsbalancen, men hvis man ikke gør sig klart, at der er indbyggede modsætninger også mellem vækst og arbejdsmiljø, så får det let et utroværdigt præg. Her synes jeg der mangler noget i redegørelsen, nemlig spørgsmålet om, hvordan man balancerer mellem miljøkravene på den ene side og rentabilitetshensynet på den anden side,

for det er trods alt det, vi også vil møde i praksis.

Jeg må da sige, at min fornemmelse er også, at sådan ser man bl.a. på det i Dansk Arbejdsgiverforening. For ikke længere siden end i går modtog jeg en henvendelse fra Dansk Arbejdsgiverforening, hvori man udtrykte stor utryghed ved, at Folketinget var begyndt at interessere sig så meget for arbejdsmiljøet; det fandt man ikke nødvendigvis fremmede sagen. Det er for mig en understregning af, ikke at man ikke vil et ordentligt arbejdsmiljø i Dansk Arbejdsgiverforening, men at man føler modsætningerne mellem rentabilitet og miljøkrav som noget meget presserende og vanskeligt at løse.

Derfor synes jeg, at hvis man skal realisere det, som er hovedideen i arbejdsministerens redegørelse, kræver det i højere grad en understregning af, at dette rentabilitetssynspunkt fra virksomhedernes side først kan gøre sig gældende på lang sigt. Vi kan ikke få det til at slå igennem på kort sigt. Det kræver også, at vi har fået lagt vægten på forebyggelsen i stedet for på helbredelsen, og det kræver, at der i højere grad på hele arbejdsmiljøområdet slår en samfundsøkonomisk vurdering igennem i stedet for den snævre privatøkonomiske. Det er trods alt afgørende for de miljøinvesteringer, der vil blive foretaget, hvem der bærer omkostningerne i sidste ende, og hvis virksomhederne har let adgang til at overvælte omkostninger på resten af samfundet, tror jeg trods alt stadig væk, uanset gode intentioner, at de er stærkt fristede til at gøre det.

Jeg mener, at vi som grundlag for arbejdsmiljøpolitikken i den kommende tid i høj grad må skele til, hvad man har sagt og gjort i miljøpolitikken i øvrigt, hvor der jo i høj grad er tale om et princip, der hedder: forureneren betaler.

Når vi når så langt, at vi også i arbejdsmiljøpolitikken kan sige, at produktionen skal bære den fulde omkostning ved indsatsen, tror jeg, at arbejdsministeren virkelig kan få sine principper til at slå igennem, og derfor må det i høj grad være et spørgsmål om, hvordan vi når så langt.

Arbejdsministeren siger i den forbindelse, at man skal prøve på at få nogle gode arbejdsmiljøcirkler i gang, og det kan jeg da kun være enig i. Men hvad er det, der skal til for at få disse gode cirkler i gang?